

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας 2011

•Κυριακή Βαΐων

7.00 π.μ: Η Θ.Λειτουργία-Ευλογία και διαμοίραση των Βαΐων.

7.30 μ.μ: Η Ακολουθία του Νυμφίου

•Μεγάλη Δευτέρα

7.00 π.μ: Η Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία.

7.30 μ.μ: Η Ακολουθία του Νυμφίου

•Μεγάλη Τρίτη

7.00 π.μ: Η Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία.

7.30 μ.μ: Η Ακολουθία του Νυμφίου.

•Μεγάλη Τετάρτη

7.00 π.μ: Η Προηγιασμένη Θ.Λειτουργία.

5.30 μ.μ: Το Ιερό Ευχέλαιο

7.30 μ.μ: Η Ακολουθία του Μ.Δείπνου .

•Μεγάλη Πέμπτη

7.30 π.μ: Ο Εσπερινός και Θεία Λειτουργία Μ. Βασιλείου.

7.00 μ.μ: Η Ακολουθία των Αχράντων Παθών.

•Μεγάλη Παρασκευή

9.00 π.μ : Οι Μεγ.Ώρες και ο Εσπερινός

10.30 π.μ: Η Αποκαθήλωση

5.00 μ.μ: Τρισάγιο υπέρ των κεκοιμημένων μας ενώπιον του Ι.Επιταφίου.

7.00 μ.μ: Η Ακολουθία του Επιταφίου

9.00 μ.μ: Η Έξοδος του Επιταφίου

•Μεγάλο Σάββατο

7.00 π.μ: Ο Εσπερινός και Θεία Λειτουργία.

11.00 μ.μ: Η Τελετή του Αγίου Φωτός.

12.00 μ. Η Ανάσταση και Θεία Λειτουργία (Λήξις 1.45 π.μ).

•Κυριακή του Αγίου Πάσχα

6.00 μ.μ: Ο Εσπερινός της Αγάπης

Καθ' όλη την Διακαινήσιμο Εβδομάδα

θα τελείται η Αναστάσιμη Θ. Λειτουργία.

Εορτάζει ο Οσιομάρτυρας Νικόλαος ο Νέος!

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΜΑΙΟΥ 2011

Η Αναστάσιμη και Ανοιξιάτικη Μνήμη του Αγίου μας.

ΤΟ ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΜΑΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙ.



Ε-Κ-Κ-Ο-Ζ-Ο-Ν-Α

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΝΑΟΥ

Αγίου Νικολάου του Νέου

Θηβών

Τηλ. και fax: 2262024282

WWW.INAgiouNikolaouTouNeou.gr

E-mail: osiomnikolaos@gmail.com



Καλή Ανάσταση



Το Μυστήριο του Ευχελαίου

Εις ίασιν ψυχής και σώματος...

Στην Αγία Γραφή, στην επιστολή του αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου διαβάζουμε τα εξής: *«Ασθερεί τις εν υμίν; Προσκαλεσάσθω τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας και προσευξάσθωσαν επ' αυτόν, αλείψαντες αυτόν ελαίω εν τω ονόματι αυτού. Και η ευχή της πίστεως σώσει τον κάματον και εγερεί αυτόν ο Κύριος, και αμαρτίας η πεποιηκώς αφεθήσεται αυτό»* (Ιακώβου ε' 14-15).

Δηλαδή: «Είναι κάποιος από σας άρρωστος; Να προσκαλέσει τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας να προσευχηθούν γι' αυτόν και να τον αλείψουν με λάδι, επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου. Και η προσευχή που γίνεται με πίστη θα σώσει τον άρρωστο. Ο Κύριος θα τον κάνει καλά. Κι αν έχει κάνει αμαρτίες θα του τις συγχωρήσει».

Σύμφωνα, λοιπόν, με το αγιογραφικό χωρίο σκοπός του Ιεροῦ Μυστηρίου του Ευχελαίου είναι πρωταρχικά η ίαση της σωματικής νόσου. Ευχέλαιο είναι το Ιερό Μυστήριο κατά το οποίο, δια της ειδικής τελετής, αγιάζεται υπό του Αγίου Πνεύματος δια του Ιερέως το έλαιο και με αυτό χρίονται οι πιστοί εις ίαση ψυχής και σώματος.

Το Ευχέλαιο εκφράζει την αγάπη και τη στοργή της Εκκλησίας προς ένα άρρωστο μέλος της, για το οποίο προσευχόμαστε. Το Μυστήριο δεν είναι μια πράξη μαγική. Εκείνο που απαιτείται είναι η πίστη και η μετάνοια, καθώς και η προσευχή στο όνομα του Κυρίου Ιησού. Η τέλεση του Μυστηρίου γίνεται κανονικά από επτά Ιερείς, όσα και τα ευαγγελικά αναγνώσματα αλλά και οι ευχές του Μυστηρίου. Σήμερα όμως τελείται και από έναν Ιερέα.

Το Ευχέλαιο τελείται για τη ψυχή και το σώμα κάθε ανθρώπου που ασθενεί. Σε ασθενείς που, εξ αιτίας σοβαρότατης ασθένειας, είναι ανίκανοι να εκφράσουν και να ομολογήσουν τις αμαρτίες τους στον Ιερέα-Πνευματικό, είναι αποδεκτό ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες με το Μυστήριο του Ευχελαίου.

Βέβαια, η τέλεση του μυστηρίου δεν περιορίστηκε μόνο στους σωματικά ασθενείς, αλλά επεκτάθηκε γενικότερα για όλους τους πιστούς, για την ενδυνάμωση και την καταλληλότερη προετοιμασία τους στα πνευματικά αγωνίσματα. Γι' αυτό και πολλοί πιστοί προσκαλούν στο σπίτι τους τον ιερέα για να τελήσει το Μυστήριο όχι

μόνο όταν ασθενούν, αλλά και για πνευματική ενίσχυση (π. χ. την περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής). Ο κύριος σκοπός όμως στο οποίο αποβλέπει το Μυστήριο παραμένει η θεραπεία των σωματικών ασθενειών και όχι η άφεση των αμαρτιών για τον χριόμενο. Το Ευχέλαιο δεν καταργεί φυσικά το Ιερό Μυστήριο της Εξομολογήσεως, αλλά σε αυτό δίδεται άφεση αμαρτιών που έγιναν από άγνοια ή εκείνων που λησμονήσαμε, αλλά μετανιώσαμε γι' αυτές.

Τη Μεγάλη Τετάρτη η Εκκλησία μας τελεί σε όλους τους Ιερούς Ναούς το Μυστήριο του Ευχελαίου, και το τελεί για όλους τους πιστούς, είτε είναι υγιείς, είτε ασθενείς, και χρίει όλους τους χριστιανούς «εις ίασιν ψυχής και σώματος». Και η τέλεση αυτή σκοπό έχει σκοπό την καταλληλότερη ψυχοσωματική προετοιμασία μας για τη συμμετοχή μας στο Θείο Πάθος του Σταυρωθέντος και Αναστάντος Κυρίου μας.



Ο Ιερέας της Σπιναλόγκα!

Το τελευταίο διάστημα γίνεται πολύς λόγος για το νησί της Σπιναλόγκα, με αφορμή το ομώνυμο βιβλίο με τίτλο «Το νησί», της Αγγλίδας Victoria Hislop, το οποίο κυρίστηκε με μεγάλη επιτυχία σαν σήριαλ στην ελληνική τηλεόραση. Ένα από τα ιστορικά στοιχεία που πληροφороοῦμαστε είναι ότι οι χανσενικοί που κατοικούσαν στη Σπιναλόγκα ήταν οργισμένοι με τον Θεό, για το λόγο ότι η ασθένειά τους ήταν μια μεγάλη και αφόρητη δοκιμασία.

Ένας Γεραπετρίτης παπάς τόλμησε να τους επισκεφθεί κάποτε και να λειτουργήσει στον Άγιο Παντελεήμονα, που υπήρχε και ρήμαζε στο νησί, συντροφιά με τους νέους του κατοίκους. Λένε πως στην πρώτη Λειτουργία δεν πάτησε ψυχή. Οι λεπροί άκουγαν πειστωμένοι από τα κελιά τους την ψαλμωδία, κι άλλοτε την σκέπαζαν με τα βογκητά τους κι άλλοτε με τις κατάρες τους. Ο ιερέας όμως ξαναπήγε. Στην δεύτερη τούτη επίσκεψη ένας από τους ασθενείς πρόβαλε θαρρετά στο κατώφλι του ναού.

– Παπά, θα κάτσω στην Λειτουργία σου μ' έναν όρο όμως. Στο τέλος θα με κοινωνήσεις. Κι αν ο Θεός σου είναι τόσο παντοδύναμος, εσύ μετά θα κάμεις την κατάλυση και δεν θα φοβηθείς τη λέπρα μου. Ο ιερέας έγνευσε συγκαταβατικά. Στα κοντινά κελιά ακούστηκε η κουβέντα κι άρχισαν να μαζεύονται διάφοροι στο πλάι του ναού, εκεί που ήταν ένα μικρό χάλασμα, με λιγοστή θέα στο ιερό. Παραμόνευσαν οι χανσενικοί στο τέλος της Λειτουργίας κι είδαν τον παπά δακρυσμένο και γονατιστό στην Ιερή Πρόθεση να κάνει την κατάλυση. Πέρασε μήνας. Οι χανσενικοί τον περίμεναν. Πίστευαν πως θά 'ρθει τούτη τη φορά ως ασθενής κι όχι ως ιερέας. Όμως ο παπάς επέστρεψε υγιής και ροδαλός κι άρχισε με ηθικό αναπτερωμένο να χτυπά την καμπάνα του παλιού ναΐσκου.

Έκτοτε και για δέκα τουλάχιστον χρόνια η Σπιναλόγκα είχε τον ιερέα της. Οι χανσενικοί αναστύλωναν μόνοι τους της εκκλησία και συνάμα αναστύλωναν και την πίστη τους. Κοινωνούσαν τακτικά και πάντα κρυφοκοίταζαν τον παπά τους την ώρα της κατάλυσης, για να βεβαιωθούν πως το "θαύμα της Σπιναλόγκα" συνέβαινε ξανά και ξανά. Το 1957, με την ανακάλυψη των αντιβιοτικών και την ίαση των λεπρών, το λεπροκομείο έκλεισε και το νησί ερημώθηκε.

Μόνο ο ιερέας έμεινε στο νησί ως το 1962, για να μνημονεύει τους λεπρούς μέχρι 5 χρόνια μετά το θάνατό τους. Ίδου, λοιπόν, ένας σύγχρονος αθόρυβος ήρωας, που δεν τιμήθηκε για το έργο του από κανέναν, και που –αν προσέξατε– δεν παραθέσαμε το όνομά του γιατί απλά δεν το γνωρίζουμε! Το γνωρίζει όμως –σίγουρα– ο Θεός! Κι αυτό μας αρκεί!

